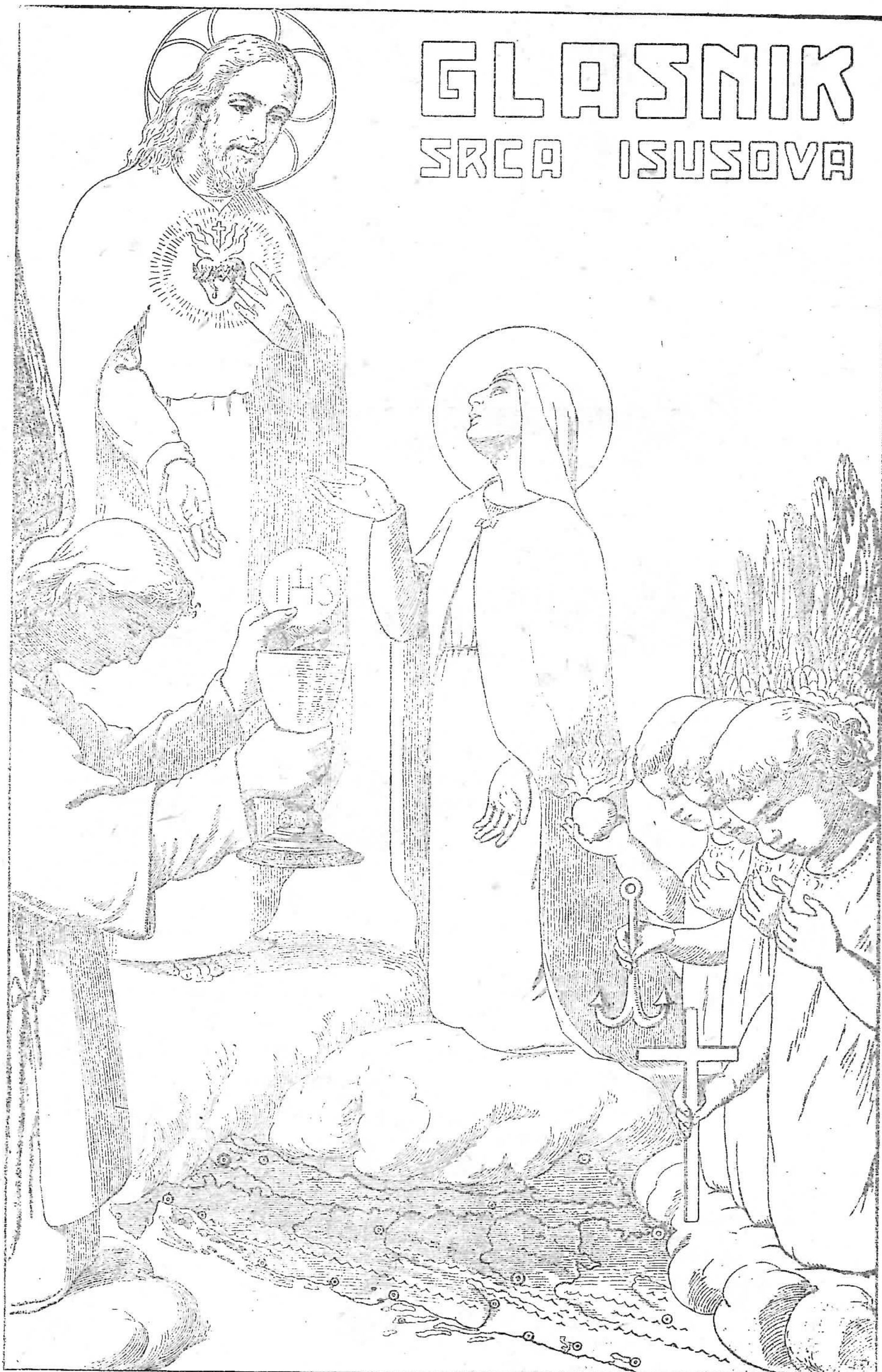
Tečaj 33. POŠTARINA U GOTOVOM PLAĆENA. Broj 4

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.
S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo *Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova* proti psovki, *djevojačkih društava* za naknadnu sv. pričest te jedino službeno glasilo svih hrvatskih *Marijinih kongregacija.* Izlazi svaki mjesec.

PRETPLATA »GLASNIKU PRESVETOG SRCA ISUSOVA« IZNOSI ZA G. 1924. ZA CIJELU GODINU S POŠTOM ILI NA RUKE 12 DIN., ZA AMERIKU I INOZEMSTVO 24 DIN.

Narudžbe, pretplate, reklamacije i milodari šalju se:
UPRAVI GLAS. SRCA ISUSOVA.
ZAGREB I. Palmotić 33 Pošt. pret. 147.

MILODARI.

Za Svetište S. I. u Zagrebu: Bakar TM 10 Brčko ID 10 Brod Drenovac M i MB 20 Cabuna AG 13 Djakovo BK 50 Fužine MČ 8 Gliboki Brod MH 25 Gorn. Kovačica MH 20 Hrtkovci MP 5 Ilača MP 10 Ivanićgrad FK 20 Ivanska SGj 25 Kapela MJ 5 FZ 5 Ljubljana NŽ 12·50 Luč, žup. ur. 58. Madaraševac AB 10 Mahično KM 3 Mihaljevci AM 12·50 Otok GK 55 Pakr. Poljana MK 18 Pribinić MO 10 Sesvete Podr. MK 100 Sigetec AJ 6 Skoplje VM 10 Slakovci KŠ 25 Split IG 20 Ščitarjevo Stj. F. 14 Šibenik FG 18 Štefanje RŠt. 5 Vinkovci MK 5 Virovitica IB 20 Visokagreda MA 14 FB 10 Vojni Križ, žup. ur. 5 Vranjić IB 8 Vrbje IB 10 Županja AM 38.

Na čast Gospe Lurdske: Prijedor JAD 5.

Za Sirotište Leskovac: Cerje LR 5 Pittsburgh BO 76 Sv. Ivan Z. BC 10

Za obnovu Svetišta S. I.: Križevci MK 50 Novska RK 5 MP 5 Osijek DP 50 Pribinić MO 10 Prijedor IAD 5 Vivodina AG 20 Sisak IR 25 Mount Olive, Ill Fr. Lesić 3 dolara za zvona. Pittsburgh P. Belinić 76 din. Youngstown A. Ivančić 1 dolar. NN po vel. g. Rusanu, žup. 250 Gđa NN 250 I. I. Ključ 10 Galesburg Lazarus Tadie 1½ dolara Zagreb IG 30.

Župni uredi: Andrijevci 405·50 Davor 563 Bedekovčina 1013 Dubrava 650 Glina 250 Gorn. Bagičevci 1413·75 Ferdinandovac 314 Jarmina 78 Kometinci 245 Kamanje 40 Kutjevo 146·25 Lipovljani 440·50 Mačkovac 752 Mače 480 Medjurić 300 Moslavina Podr. 250 Novska, L. Žiljan, župn. 50 Nova kapela 1043 Oriovac 136 Osekovo, Stj. Turzan, župn. 333·50 Privlaka 300 Stražensan, 64 Sv. Petar Čvrstec 205 Uljanik 200 Vrbje 100 Voloder 975·75 Subotica, Manda Kujundžić 1340 Vrapče 150 Virje 447·50 Sot 22·50.

Za sv. Mise: Bjelovar KM 100 Čakovac JB 30 KW 20 Djakovo KV 50 Dubrava GŠ 20 Gorn. Miholjac AV 15 Gruž LB 10 Kamenica RH 10 Lapud Stj. B. 12 Prijedor JAD 31 Senj MF 10 Sikirevci MŽ 12 Sutivan NN 20 Visokagreda FB 10 Zemun JO 20.

Za raši. Glasn. S. I.: Antunovac JB 50 Bakar TM 10 DR 26 Benkovac JC 40 Bošnjaci MŠ 50 KT 50 Bregi KP 10 Brod na S. AZ 10 Brusje JD 5 KŠ 5 Cerje LR 5 Cirkovljani MB 16 Čakovac KW 50 JB 48 Čonoplja, Bunjev. čit. 8 F i MP 5 Dalj VA 15 Djakovo ED 100 Drenovci IJ 10 Dubrovnik S i ŠG 20 IZ 6 Feričanci G 13 Gašinci BK 5 KV 6 Generalskistol LH 15 Glina RP 10 Gorn. Bogičevci, žup. ur. 20 Gorn. Desinec LP 10 Gorn. Miholjevec AV 13 Gospić ZM 8 Gunja MD 50 Hrtkovci LM 10 Ilača IA 15 Ivankovo GG 25 Jakšić KP 12·50 Karlovci AN 25 Kastav FB 30 Kraljevec NH 8 Kukuljevci KV 28 Kuzminec MT 5 Ljubuški OJ 3 Našice TS 10 Nova Bukovica AB 3 Nova Gradiška EF 100 AZ 10 Novska MJ 10 Olib IP 3 VP 8 Osijek DP 50 Perkovci EGj. 10 Podgorač AK 10 MH 10 Polje BV 72 Postire MR 50 Požega VJ 10 Pregrada VH 10 Prelog GB 20 Pribinić MO 10 Prijedor JAD 5 Sarajevo JL 8 TL 8 Semeljci MR 10 Split JB 20 MI 8 Stara Diklenica FS 20 Subotica JK 20 MK 20 JP 10 JP 10 Sv. Ilija JJ 7·50 Švarča MG 25 Vel. Kopanica MA 10 Vinkovci MV 25 Virovitica JG 40 JM 8 AR 8 Zagreb IB 6 Zemun Stj. H. 8 AM 10 VP 100 TSt 40 Zoljani MK 10 Županja EB 2 MD 20 KG 5 MG 5 MJ 10.

Za kruh sv. Ante: Cernik JK 10 Čakovac KW 30 Drenovci IJ 10 Križevci, žup. ur. sv. Ane 194·25 Prijedor JAD 15 Sv. Ivan Zelina FC 10.

Za misije među pogan.: Bakar TM 30 Čonoplja IB 8 Kapela MJ 5 Križka Rečica JM 100 Lepoglava FA 18 Lopud Stj. B. 50 Pittsburg PB 70 Pribinić MO 10 Sutivan NN 60 Vinkovci AK 6 Zagreb MK 100.

Svim plemenitim dobročiniteljima Svetišta Glasnika i druge sirotinje naša smjerna hvala, a od Bož. Srca nagrada!

Glasnik Srca Isusova

Tečaj 33. 1924. Broj 4.

Vladaoci i njihove vlade.

Opća nakana za travanj, blagoslovljena od sv. Oca pape.

Ludo mudrovanje i nadimanje utuvilo je mnogima u glavu, da je vrhunac ljudskoga razvoja i sreće zemaljska država, pa da je sve ono i samo ono, što koja vlada odredi jedino istinito, dobro i pravo. Tako danas misle sve vlade, koje se ne drže kršćanskoga poštenja; pa kad im se dovikne, da ima Jedan, komu će polagati račun po Njegovoj vječnoj istini i pravdi, udaraju svojim strijelama po njemu kao tobožnjem neprijatelju naroda i države.

No tih se strijela ne boji Crkva, koja je zvana, da zakon Kristov »naviješta narodima i kraljevima« (Djela Ap. 9, 15), nego nam eto preporuča, da ovaj mjesec promislimo načela Onoga »*koji će ustati da vlada narode i u Njega će se narodi ufati*« (Izaija 11, 10), pa da doviknemo svaki u svom krugu: »*Boga treba više slušati nego ljude!*« (Djela Ap. 5, 29), a taj glas da odmah spojimo s pogledom na nebo »*jer treba da molimo za vladare i sve, koji su izdignuti*«. (1. Tim. 2, 2).

Isusovu nauku o vladarima i vladama najljepše je razložio Leon XIII. u dvjema poslanicama (29. VI. 1881. i 1. XI. 1885.) i jezgrovito označio njihovu svrhu: po Bogu im je vlast, ali ne za njih, već za narod, da ga upravljaju, brane i unapreduju.

Slobodni Francuz P. Coulet (Kulé) u svojoj knjizi: »Crkva i politika« ovako tumači načela Leona XIII. Ugled zakonitih vladara je zato od Boga, jer je Bog stvorio ljudsku narav takovu, te ona traži da živi u društvu, a to društvo ne može da opstoji i napreduje bez vodstva i ugleda. Makar si dakle društvo samo bira vladu i vladara, njihova je vlast ipak od Boga, jer izabrani sam po sebi nema prava da se nametne drugome, koji je jednako slobodan čovjek kao i on. Stvoritelj jedini, koji je sa slobodom usadio čovjeku odmah i potrebu vodstva, ovlastio je podložnika, da se bez poniženja čovječjeg dostojanstva podvrgne ugledu drugoga, a ovaj opet da bez povrede Stvoriteljevih prava ravna podložnikom, u koliko je član naroda i države. Stvoriteljeva je dakle nakana i volja da mjeru državne vlasti određuje potreba podložnika, a ne određuje ju sama volja vladaoca niti njegovih pomagača. I u tom se slažu svi pravnici, da kojigod čovjek ima kakovu vlast, ima je ne za sebe, nego za dobro podložnika.

Kakova je već u tom osuda svakoga silništva i onoga gramženja za vlašću, onih sebičnih spletaka u strančarskim krugovima sabornice, kojima su vlast samo igračka, a dobro domovine pada žrtvom. Ne bi li pred sviješću, od koga i za koga je vlast, imale zamuknuti strastvene svađe političkih protivnika, koji uništavaju dobar glas i svoj i svoga naroda?

Vladati znači misliti i htjeti, snovati i raditi za onaj narod, komu si postavljen glavarom, kao što glava misli i snuje za svoje tijelo. Glava pri tom ima samo to da živi, dok se pretilina na drugim dijelovima skuplja;

a ako što i glava dobije, za to ona i brzo oćelavi. Vedro oko i oduhovljeno lice, to je ponos glave; mirna savjest i blagostanje naroda, to je ponos glavara.

Ako vladalac i njegovi pomagači nastoje prema riječi Spasiteljevoj: *»Nijesam došao da mi služe, nego da služim«* (Mat. 20, 28), da se dignu iznad osobnih koristi i lagodnosti, da se upute o potrebama naroda, da prouče što bi škodilo, a što zaista trajno usrećilo narod, pa ako onda željeznom odlučnošću to i ostvaruju, ne množinom naredaba nego dalekosežnošću pogleda, onda su najsavršeniji odraz neizmjerne Providnosti, koja upravlja svijetom. U protivnom su slučaju pastiri, koji samo strigu i muzu ili kao žene na perilu . . .

Druge dvije dužnosti vladaoca, obrana i unapređenje naroda, mnogo zavise o shvaćanju prve, koja je upravljanje. Vanjske granice države htjeti će braniti samo onaj narod, koji je unutar njih tako zadovoljan, da ih nije sam prije srcem rastrgao. Žrtvu života za domovinu može doprinositi samo naraštaj plemenita zanosa, a ne izmožden i razvratan.

Tako je onda dužnost vlade, da štiti i promiče sve, što diže narodno poštenje, a da sprečava i kazni što ga slabi. Očito je pak i tisućputa dokazano, da nećudoredna štampa, predstave, predavanja, slike i t. d. truju narodnu dušu i tijelo, ispijaju mu novac i mozak. Truje se poštenje u narodu, kad varalice i otimači ostaju nekažnjeni samo zato, jer su pristaše one stranke, koja je na vladi. I koji ova i druga zlodjela izravno ili neizravno propuštaju, zločinci su proti narodnoj snazi i budućnosti. Taj zločin počinjaju gotovo sve evropske vlade, zato i nemaju niti same opstanka, niti države trajnoga mira.

— E, ali kad tako narod sam hoće, da ovo čita, gleda, ugađa si . . .

— Jest! I to je baš ona rugoba sa vrhovništvom narodne volje. Laskajući govore narodu, da je on sam zadnji izvor vlasti, pa kad mu vide živinske prohtjeve, sustaju pred njima kao da su i oni nešto dobro i dopušteno. Tako naizmjence kvari narod vladu, a vlada narod i oboje srlja u propast. Miljarde narodnog imetka bacaju se za ugađanje strastima, i odlaze izvan države; a u isto vrijeme propadaju milijuni sirotinje od glada i nevolje. Tako ta »narodna volja« ubija sama sebe.

— Gdje je dakle pomoć tomu?

— Narod i vladari treba da priznadu, da im je svima Bog gospodar, a prema tom priznanju treba da se i vrši zakon Božji, kako ga njegova prava rimokatolička Crkva uči. Država treba da pomaže Crkvu, kad ova nastoji narodu umnožiti i sačuvati duševne vrednote, koje su temelj svakom napretku. Tako je na primjer prijeko nužna kaznena naredba proti psovačima, ali koja bi se i vršila.

Hoće li tako biti, to zavisi o narodu, koji u izborima očituje svoju volju. Izabere li loše zastupnike, neka onda ne prigovara, da nema pravice ni poštenja. Dobri će pak zastupnici biti oni, koji se Boga boje, po vjeri živu i katoličku Crkvu poštuju. To treba da i prije izbora javno i otvoreno priznaju i obećaju.

Zavisi to i o milosti Božjoj, koja treba da prosvijetli i vladaoce i narod. Molimo stoga žarko ovaj mjesec Bož. Srce, da ih ljubavlju svojom ogrije i prosvijetli. *J. V.*

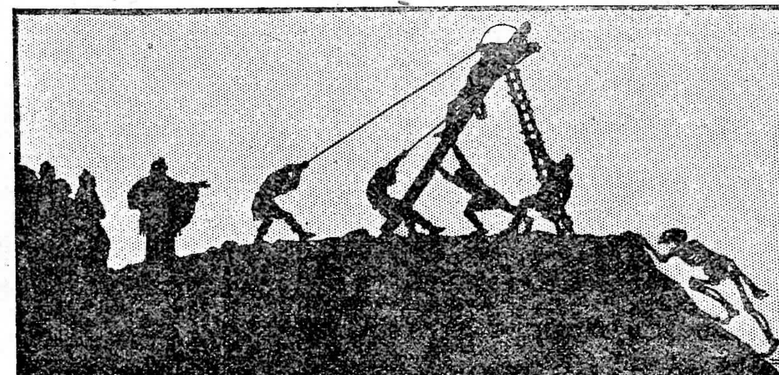
Srce do smrti poslušno.

Nebom je jednom zaorio strahoviti glas: »Neću služiti!« Jeremija 2, 20. »I mi hoćemo da budemo kao bogovi!« odjeknulo je na zemlji najprije tihim šaptom Evinim, a onda sve većom bukom, koja se pretvorila u potpuni otpad čovječanstva od Boga. »Nećemo da taj vlada nad nama!« Luka 19, 14. »I tako je grijehom jednoga zavladala na svijetu smrt«. Rim. 5, 12.17.

»No gdje je tako obilovao grijeh, još je veća postala milost; pa kao što je grijeh zavladao do u smrt, tako je milost zavladala po pravednosti do u život vječni — i to po Isusu Kristu Gospodinu našem«. Rim. 5, 21.

On je ustao na veliki četvrtak od stola i rekao učenicima: *»Da svijet upozna da ljubim Oca i činim što mi je zapovjedio, ustajte, idimo!«* Iv.14,31.

Učitelju! Kamo? Propovijedati? U koji kraj? . . .

Svojom smrću pobijedio je smrt.

»Sin će se čovječji predati u ruke grješnika, da ga razapnu«. »I kao što Mojsije podiže zmiju u pustinji, tako treba Sin čovječji da se podigne: da ni jedan, koji u nj vjeruje, ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bog tako ljubi svijet, da je Sina svoga jedinorođenoga dao, da ni jedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da ima život vječni. Jer Bog ne posla Sina svoga na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet kroza nj spase«. Ivan 3,14.

»Kao što su svi postali grješni po neposlušnosti jednoga čovjeka, *tako se i poslušnošću jednoga opravdavaju«*. Rim. 5, 19.

I kako On sluša? Gle na slici, što pušta da od njega čine! »Postade poslušan sve do smrti, i to do smrti na križu«. Filipljanima 2, 8. To Srce ljubi i zato sluša; ljubi neizmjerno, i zato sluša neizmjerno; ljubi mene, zato i sluša za mene. »Ljubio me i predao se za mene!« Gal. 2, 20.

Muževi! Hoćemo li mi *poslušati* Njega, kad nas zove na uskrsnu i češću Pričest? . . . Kad nam veli: ne psuj, ne kuni, ne mrzi, ne bludi, . . . moli, radi! . . .

Žene! Hoćete li se oglušiti na Njegov vapaj, kad zove: »Što učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni činite« . . .

Djeco! Mladeži! Hoćete li većeg dokaza, da se četvrta zapovjed mora vršiti? . . . Prisluhnite na ovom Srcu! *J. V.*

Bl. Petar Kanizije.

Mjesečni zaštitnik. 27. IV.

Mnogo bismo imali o njemu pričati te čitavu knjigu napuniti, ali se moramo zadovoljiti samo sa četiri slike.

Na prvoj slici vidimo ga u odijelu Družbe Isusove usred djece, kako im tumači katekizam. Premda je naime Kanizije bio veliki učenjak i glasoviti propovjednik, to se on ipak nije ustručavao saći medu seosku mladež, te joj tumačiti svoj katekizam. On je sam sastavio bio ovu glasovitu knjigu o kršćanskom nauku, koja je doživjela više nego 400 izdanja u raznim jezicima, a tim je djelovao po cijelom svijetu. Znao je on, da na mladima svijet ostaje. Kad budu djeca čvrsta u svojoj vjeri, znati će je braniti i protiv neprijatelja. A baš onda se posvuda širilo krivovjerstvo Luterovo. Zato je blaženi Petar obašao svu Njemačku, Češku i Poljsku, te je sjajnim propovijedima ukrijepio odrasle u vjeri otaca, a mladež podučavao, budio, nagradivao. I ovo djelo bl. Petra Kanizija ostalo je sve do danas. I mi smo djelomice učili njegov katekizam.

Bl. Kanizije iz Družbe Isusove.

Druga nam slika pokazuje blaženika sa perom u ruci, kako pred raspelom svojim piše. Šta je sve pisao? Krasna djela na obranu sv. vjere, a k tomu bezbrojne listove na visoke i niske osobe, koji su nam hvala Bogu skoro svi sačuvani, i u više debelih svezaka tiskani. Što je čovjek, što on misli u glavi svojoj, što on osjeća u srcu svojem, to nam očituje njegovo pero. No kad tko ima tako zlatno pero, kao bl. Petar, onda njime djeluje i iza stoljeća, ako ima tako goruće srce za slavu Božju i takovu ljubav prama sv. Crkvi kao on, onda može i druge rasplamtjeti za revnost, kako je to bl. Kanizije učinio. Deder, čitatelju moj, možda i ti imadeš dar od Boga, da što lijepa i pobudna napišeš za Glasnik i druge dobre časopise. To bi se možda čitalo, i kad bi ti već davno ležao u grobu.

Treći način, kako slikaju bl. Petra, prikazuje do njegovih nogu biskupski štap i kapu, dapače i kardinalski šešir. Kako to? Zar da je bio biskup ili čak kardinal? To nije bio, al mogao je biti, da je samo htio.

Bečki je biskup bio umro, a sve bilo u žalosnom stanju. Svijet je letio za lutoranima, a za katoličkog svećenika nije se već 24 godine nijedan mladić bio zaredio. Tad je ondašnji car mislio, da nema drugog spasa, nego da Petar Kanizij bude biskup u Beču. On će svojom svetošću i revnošću sve urediti. Već je car o tom raspravljao sa sv. ocem papom. Saznao je za taj posao sv. Ignacije, duhovni otac i poglavar bl. Kanizija, pa krenuo kuku i motiku, da to ne bude, da bi od njega utemeljenoj Družbi Isusovoj najbolje članove oteli za biskupske stolice. A istom Kanizij! Kako se on branio u svojoj poniznosti, kao i onda, kad ga je papa Grgur XIII. hotio učiniti kardinalom, jednostavno je pobjegao iz Rima. Stoga nema on mitre na glavi niti štapa u ruci nego do nogu svojih..

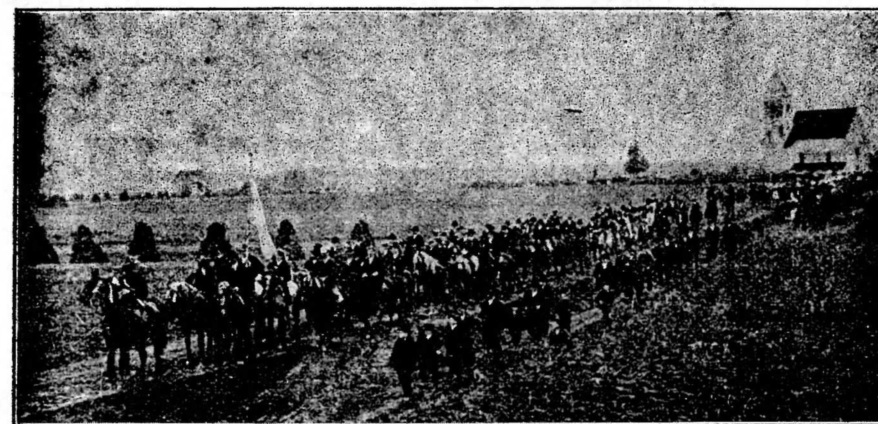
Otkud je crpao ovu poniznost, to nam tumači *četvrta slika.* Na njoj gledamo bl. Petra pred oltarom i pred njim Isusa, kako mu pokazuje svoje Presv. Srce. To je bilo u Rimu u crkvi sv. Petra baš na dan, kad je blaženi položio svoje svečane zavjete. On sam priča o tom: »Moja duša ležala tako reći na zemlji sva lijena, nečista i nagrđena od strasti. *Tad si mi Ti, Spasitelju moj, otvorio Presv. Srce svoje.* Zapovjedio si mi, da pijem iz ovog vrutka, da crpim vode spasenja iz Tvojih vrela. Tad osjetih vruću želju, da bi se iz njega rijeke vjere, ufanja i ljubavi pretočile u mene. Žedao sam za siromaštvom, čistoćom i poslušnosti. Usudio sam se približiti tvojem Presv. Srcu te iz njega ugasiti svoju žeđu. Na to si mi obećao odijelo, što bi imalo pokriti moju golu dušu. Sastojalo je iz tri komada: iz mira, iz ljubavi, iz ustrajnosti«.

Isprosi to sad i nama, o veliki ugodniče Božji! *Fr. Hamerl D. I.*

Obnovimo lijepe narodne običaje!

Naš posavački svijet ima već od prastarog doba veliko počitanje prema jednom svom, na oko neznatnom, ali ipak značajnom svetištu. Mala je to kapela svetih Triju Kralja u Orlima, župe Veleševac. Već je blagi naš Šenoa krasno opisao proštenje, što se drži kod te kapele o Bartolovu, a drugo je na svetkovinu Triju Kralja. To su bile prigode, kad se naš gornjoposavački svijet sastajao, upoznavao i na svoj način Bogu čast dao.

Velim — na svoj način — jer se to rijede vidi, da se u procesiji na konjima jaši. Ali treba nas razumjeti. Nama je konj mnogo, mnogo u gospodarstvu, mnogo u saobraćaju, mnogo i u društvu. Pa je li čudo da želimo s njime i Bogu čast dati.

Procesija na konjima u Orlima.

Kada gledaš Posavca, kako je u lijepoj narodnoj nošnji zajašio svoga vranca, a ovaj živo poskakuje, uzvija vratom i propinje se pa se opet za čas smiri i gleda krotko i milo, onda vidiš, da je to dvoje srašteno u poslu i ponosu. O zar nije onda lijepo, da i Stvoritelju dadu zajedno hvalu prema riječima svetoga Pisma: »Blagosivajte sve živine i stada Gospoda!« Danijel 3, 81.

Koji ne pozna našeg čovjeka u dušu, rekao bi na brzo: »Oholost, taština!« No tko zna, kako tjeskobnim srcem gleda Posavac svoga konja u vrijeme pošasti i skrušeno se Bogu zavjetuje, da mu ga očuva, taj će znati, da oni dupliri i vrpce u grivu konju uvezane znače zahvalno srce gospodara, koji jašući triput oko crkvice misli na žalosti i radosti protekle godine, a buduću opet Bogu izručuje. Gospodar manje govori i pokazuje, više misli i dublje osjeća. A Bogu dobrom hvala, da su te misli i osjećaji u našeg Posavca baš kršćanske.

Ratne nevolje i neki huškači kao da su bili za čas potisli te osjećaje i na ovom našem proštenju. Sad su ipak poticajem našeg župnika, g. V. Kopuna, opet zastrujili novom svježinom pred Bogom i svijetom.

Šest kilometara dugom cestom projašila je na Tri Kralja kićena povorka od župne crkve prema zavjetnoj kapeli. Tu ju pozdravila milozvučna zvona i gromki mužari i sva sila svijeta pješaka i s kolima s obje strane ceste. Triput crkvu obišli, triput se Bogu izručili, a onda svetu Misu i riječ Božju poslušali.

Tako smo obnovili naš stari zavjet, naš stari dobri hrvatski običaj. A želimo obnoviti još i druge jer vidimo, da bez starog kršćanskog poštenja nema ni sreće u obiteljima.

Dederte, braćo Hrvati, širom domovine obnovite svoje slične stare običaje na spomen tisućgodišnjice hrvatskoga kraljevstva. Te nam običaje ostavili oni djedovi, koji su nam kršćanskom vjerom jačani samostalnost izvojevali i sačuvali. Mi gubimo narodni ponos, jer stare običaje i kršćansko poštenje ostavljamo. Odužimo se spomenu djedova i oživimo staru vjeru našu!

Veleševac 6. I. 1924. Franjo Čubanec, *starješina i stari čitatelj Glasnika.*

NA USKRS.

Uskrsnu Isus, uskrsnu,
Obori smrt i pako prijek,
Vjera se lijepa useli
U grudi ljudske zauvijek.
Svi: Alelúja! pjevajmo
Slaveći ovaj silni dan:
Ukrsnu Isus, uskrsnu,
Milošću svijet je obasjan!

Srca se naša uzdižu
Goreć od misli velikih,
Nada na snažnim krilima
K nebu ko oro nosi njih.
Svi: Alelúja! pjevajmo
U tom veselju uskrsnom,
Srca se naša uzdižu
K Isusu Spasu u naš Dom.

S ruku i nogu, s prsiju
Gospoda našeg rana pet
Ljubavlju duh nam opaja
Izdišuć rajski miris svet.
Svi: Alelúja! pjevajmo:
Uskrsnut i nas naš će Spas —
S ruku i nogu, s prsi mu
Napaja vječna ljubav nas.

M. P.

Uskrsni dar.

Za odrasle i mladež jednako je zgodan uskrsni dar najveći i najljepši hrvatski molitvenik *»Srce Isusovo spasenje naše«*. U njem je opširna pouka o štovanju Presv. Srca i o družtvima njemu posvećenim, nanizane su sve vježbe i molitve u čast Bož. Srcu, Bl. Djevici i raznim svecima tijekom godine, a ima i obilnu pjesmaricu. Do 60 slika je u njemu, a ipak nije predebeo. Uvezan ukusnim crnim platnom stoji zajedno s poštarinom 20 dinara; sa zlatorezom 25 din; u koži sa zlatorezom i uložnim koricama 60 dinara. Dobiva se kod Uprave Glasnika S. I. Zagreb I. Pošt. pret. 147.

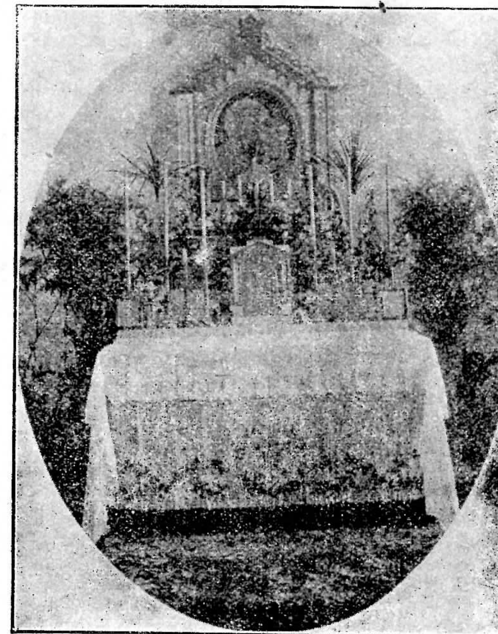
U SJENI SV. JOSIPA.

Fr. Hamerl D. I.

Lani je Glasnik opisao crkvu sv. Josipa u Ljubljani te je istaknuo sve poteškoće, koje se ovom velebnom djelu na put stavile. Spomenuo je i to, da hrvatsko-slovenska pokrajina Družbe Isusove ima uz ovu crkvu i novicijat za svoje mlade članove.

Za mlade? Oh ima i starih i zrelih među njima. Tako su n. pr. prije nekoliko godina bila dva novaka, koja su skupa imala 100 godina. Oni su doduše već bili svećenici, iskusni ljudi, koji su istom u starijim godinama osjetili zvanje za red. Ima takvih slučajeva po svim redovima, makar su i rijetki.

No obično stupaju u red mladići. Tako je i u našem novicijatu. Naći ćete tamo mladih klerika svake dobe. Neki su svršili šest, neki osam razreda gimnazije, a neki su već bili na sveučilištu, kad ih je poziv Gospodnji zatekao.

Oltar »Bl. Djevice od Puta« u novicijatu D. I. u Ljubljani.

Pokraj ove vrsti novaka, koji se zovu novaci-školastici, jer su određeni za školu, za daljne nauke i za svećenički red, nalazi se u novicijatu i druga vrst, a to su braća-novaci. To su vam zanatlije ili seoski mladići, koji se u redu usavršuju pružajući veliku korist u domaćim poslovima. Jer kako bi oci Isusovci mogli toliko djelovati u školama, na propovjedaonici, u ispovjedaonici, u časopisima, u privatnom saobraćaju, kad ne bi imali i svojih pomagača, koji se poput Marte brinu za kućne poslove?

Broj pako novaka jedne i druge vrsti znade narasti na 30. Velika je to dakako briga za starješine, koji ih moraju hraniti, ali još uvijek premalen broj za silne poslove, što se od Družbe Isusove u nas očekuju.

A šta rade sad svi ovi u novicijatu? Jedni i drugi novaci treba da nauče svoj redovnički »zanat«, jer u tom su svi samo »šegrti«. U tu svrhu imadu i svoga majstora, učitelja novaka, a taj ima svoga druga svećenika. Zadaća ove dvojice jest uputiti novake u duhovni život i u redovničku stegu. Jer što bi to koristilo, kad bi tko od ovih mladića postao glasovit propovjednik i veleučeni profesor, ili vješt spisatelj i pučki misijonar, kakva korist, kad bi Družba imala među braćom svih mogućih zanatlija i vrsnih kuhača i valjanih sakristana, koji drže crkvu čistu kao kutiju, — kakva korist, velim, ako oni ne budu ono, što je glavno — dobri redovnici? Opet bi ih trebalo danas sutra otpustiti u svijet.

Zato je glavna zadaća novicijata uzgajati novake za vjerski i duhovni život. Najprije mora svaki od njih gledati, da se učvrsti u svakoj kreposti, da živi u siromaštvu, čistoći i posluhu, da može na koncu novicijata redovničkim zavjetima Bogu prikazati svoj život.

U tu svrhu je odredila Družba Isusova dvije duge godine za novicijat. Ne žali ni troška ni truda, samo da se ovi mladići što više ugledaju u Božansko Srce Isusovo, te po njemu svoje srce urede.

Još ih kasnije čeka, kad svrše ispit zrelosti ako ga ne imadu, najmanje sedam godina filozofskih i bogoslovnih nauka. A sada treba da dvije godine žrtvuje samo usavršenju srca. Svaki novak treba da obavi duhovne vježbe sv. Ignacija kroz cijeli mjesec dana. Svaki dan imadu novaci cijelu uru, svoje jutarnje razmatranje, a k tomu još večernje od pol sata. Svaki čita iz raznih knjiga u stanovito vrijeme svoje duhovno štivo, a više puta na tjedan imadu i poduku u svetim pravilima.

No sve ove duhovne vježbe su ugodno prekinute vanjskim poslovima, nešto malo učenjem, zabavom i šetnjom. Da ih samo vidite za odmora! Kako znadu ovi mladi ljudi biti veseli! Duševna smirenost i sreća nalazi svoj izražaj.

Tako različiti po ćudi, dobi, uzgoju, staležu, kojiput i po narodnosti — ipak su svi srcem jedno. Svi su ovamo došli vođeni zvijezdom svetoga zvanja, da traže Isusa u njegovoj Družbi, a po njoj da rade za najveće dobro svog naroda.

U novicijat prima Velečasni Provincijal Družbe Isusove, koji stanuje u Zagrebu, Palmotićeva ulica br. 33. Uputu o zvanju u opće, a o redovničkom napose, donijet će i Glasnik u slijedećim brojevima, no dobro je posavjetovati se i sa ispovjednikom, koji pozna prilike i sposobnosti.

Zahvalnice.

MIR I POMIRBA NAŠA.

Dalmacija. Imao sam brata u dalekom svijetu. Prije smo živjeli u dobrim odnošajima i redovito se dopisivali. Najedamput se s nepoznata uzroka ti naši dobri odnošaji poremetili on silno zamrzio na mene. Premda on nije potrebit od mene, n ja od njega, žao mi je bilo, da braća živemo u zavadi. Stoga sam se obratio Presvetomu Srcu Isusovu, miru i pomirenju našemu, da nas ono pomiri, kada to nijesu mogla učiniti moja pomirljiva pisma i obrekao sam, da ću biti doživotni pretplatnik »Glasnika«. Presveto je Srce Isusovo i uslišalo moju prošnju, jer sam kroz mjesec dana primio pomirljivo pismo od brata. Ovime radosno vršim obećanu zahvalu i molim, da me ubrojite među svoje pretplatnike. — *G. M.*

ZAGOVOR BLAŽENOGA BELLARMINA.

Zagreb. 20. prosinca prošle godine podvrgoh se po želji poglavara jednoj teškoj ali nužnoj operaciji. Dobro je uspjela. Ali i ozdravljenje i prikupljivanje istrošenih tjelesnih sila tako je brzo kročilo naprijed, svima na udivljenje, da sam na novu godinu mogao već govoriti sv. misu. Sa dvije devetnice obratih se na bl. Roberta Bellarmina, neka bi mi preko bl. Gospe od Presv. Srca Isusova isprosio što brže i temeljitije zdravlje, ako je na slavu Božju. Sve je prošlo bez zamršaja i osobitih teškoća. Hvala Ti Isuse. Daj da bude i trajno!. — *L. Vj.*

TKO JE NAŠO SVINJE?

Slavonija. Na 6. IX. 1923. ukradoše noću zlikovci svih 11 komada mojih svnja. Učinilo se sve moguće na sve strane, da se nesreća otkloni. Začudih se, koliki se kasnije javili — pa to i iz vrlo dalekih krajeva — da su i oni pošli u potjeru za zlikovcima »s devetnicama«. Zlikovcima ni traga ni glasa još ni danas, a svinje (osim dvoje) i prije izminuća naših devetnica predao mi župnik iz Sl. — Nema ni bezvjerca, koji se ne bi čudio, kako su to svinje došle natrag u moj posjed! Slava i čast Božanskom Srcu Is. i sv. Antunu! — *A. J. župnik.*

ZAZVALI POMOĆ PIJA X.

Zagreb. Kćerka mi Slavica uhvatila teški škrlet. Četiri dana već ležala u najtežim bolima. Kad je već bila da će izdahnuti, segne mi sestra za krunicom, da molimo za nju. No mjesto krunice zahvati medaljicu blagopokojnog sv. Oca pape Pija X. Sjetila se u taj čas, kako je čula, da je zagovor njegov nekima pomogao, pa i ona skupa s nama zazove njegovu pomoć. Činjenica je, da je djetetu odmah odlanulo i brzo je posvema ozdravilo. Svi zajedno vršimo dužnost javne zahvale, što smo je obećali. — *M. K.*

U SKRAJNJOJ NEVOLJI.

Zagreb. Obitelj zapala u veliku bijedu skupoća velika, a petero djece, mala plaća, pomoći od nikuda. U tome tako teškom času odlučih moliti s djecom devetnicu i obećah: ako Bož. Srce Isusovo usliša moju molitvu, da ću se u njegovom Glasniku zahvaliti. Zaista, Srce Isusovo uslišalo je molitvu moju, dobila sam pomoć i sada zahvalna srca vršim svoje obećanje zahvaljujući se Bož. Srcu Isusovu iz dubine srca i šaljem za raširenje Glasnika. — *D. J.*

Djelo dostojno Mar. kongregacije.

Odlične gospoje *Mar. kongregacije Bezgrješ. Začeća u Zagrebu* znale su si pod višegodišnjim vodstvom gdje M. pl. Springensfeld vazda odabrati koju misao ili djelo većeg značenja u strogo crkvenom duhu, da otmeniji svijet s njime upoznadu i pribave mu prijatelja. Pri tom su pokazale vrlo mnogo smisla i volje, srca i najotmenijeg načina.

Sada se zauzele, da u svojim krugovima promiču *djelo svećeničkog pomlatka.* Da prikažu djelo u pravome svijetlu, priredile su dne 13. I. otmjeno zborovanje. Sretna je bila misao, da to spoje sa *štovanjem Bl. Terezije od Djeteta Isusa,* te time steku svojemu radu moćnu zaštitnicu, a ujedno prošire štovanje mile ove blaženice, koja je svojim trpljenjem i molitvama toliko učinila za svećenička zvanja.

U pozdravnom govoru istaknula je prefekta kongregacije gdja pl. Springensfeld finom francuštinom, a srdačnim i uvjerljivim načinom, veliku ljubav hrvatskoga naroda spram euhar. Srcu Spasiteljevu i dala izražaja opravdanoj nadi, da će dah te ljubavi nanovo osvježiti katoličku djelatnost. Ljubav euhar. Isusu vodi i njih, da po primjeru francuskih katolika porade za jedno od najpotrebnijih djela, za svećenički pomladak.

O mukotrpnom i svetom životu Bl. Terezije iscrpivo je govorila gdica M. Marošević naglašujući zrelu svetost Blaženice u duhu svetog djetinjstva Božjeg.

O samom promicanju svećeničkog pomlatka svestrano je raspravljao upravitelj kongregacije vč. o. M. Vanino D. I. te je upozorio na strašne posljedice pomanjkanja svećenstva, a odmah iznio način, kako da se ta zvanja odgajaju. Predavanje je napose otisnuto, pa ga mogu i kod Uprave Glasnika naručiti, koji žele poraditi na tom toli nužnom djelu.

Po tom su velikom točnošću izgovora i finoćom osjećaja gospojice pl. Andrassy i pl. Kukuljević recitirale pjesmu Mgra de la Bouillerie: »L'ange et l'âme« — Anđeo i duša. Dva odgojna sastavka »Prvi misal«, (što ga je Glasnik već donio) i »Pismo majci« iznijela je sa majčinom srdačnošću gđa Laxa. — Umiljato pjevanje »Pjesme pastira« gđice M. Schreiber i dražesna deklamacija »Male Zorke« gdjice Z. pl. Andrassy bile su skladan završetak otmjene akademije.

Sličnim bi načinom mogle poraditi kongregacije širom domovine za djelo svećeničkoga pomlatka, da šire i samu misao i upućuju starije, kako da odgoje u djetinjoj duši početke zvanja, a sposobnu mladež da pouče i pomognu te dođe do zvanja. Ova na primjer kongregacija uzdržaje svojim troškom jednog seminarca u malom sjemeništu u Travniku, a slično čine još druge dvije zagrebačke M. kongregacije.

SA IVE.

Sa ive svilna maca
Već zlato na tla baca,
U bašču preko plota
Lepirak plav se mota,
Sunčane zrake sijevaju
U cvijeće svijet odijevaju.

A zvona zvone, zvone,
Svud zvuci im romone
Put gorske zuje kose
I biser natrag rose
Na mlade grane zelene
I bude šumom jelene.

O dušo moja, i ti
Probudi se i hiti,
U cvijeće odjeni se
U plave leti vise
Na ovim blagim zvucima
Ko jelen k bistrim vrutcima.

Gle ondje sreće tvoje:
Naš Gospod divni to je
U uskrsnuća sjaju;
U očima mu sjaju
Ko u dva cvjetna proljeća
Krasote sviju stoljeća.

A srce silno ono
Ko zlatno zvoni zvono
I zove k vječnoj luči . . .
O dragi, slatki zvuci
Sved plačite i pjevajte
U dušu milost lijevajte!

M. P.

Dobri anđeo kongregacije.

Učiteljica nam je, redovnica je. Štujemo je i ljubimo! Život svoj žrtvovala je Bogu svome, a rad njezin — rad je za Boga. Niti ja niti družice moje nijesmo do sada znale, kako je uzvišen i sladak taj rad. A ona je evo došla k nama, draga i nježna, vedra i nasmijana, a dostojanstvena uvijek! Okupila nas oko sebe i uvijek je s nama. Ona nas uči i pripravlja za budući naš rad i zadaće, koje su nam u životu kao katoličkim ženama određene.

Uza sav drugi naporni rad nije mogla gledati velikoga nemara mladeži naše za vjerske stvari. Počela je raditi svim žarom — odmah. Osnovala je Marijinu kongregaciju gospojica, koja je za kratko vrijeme postigla velik duševni uspjeh — za prilike, u kojima živimo, upravo nevjerojatan uspjeh. Danas kongregacija broji do 30 članica, a broj naš uvijek raste. Tko jednom prisustvuje sastanku kongregacije i čuje riječi njezine — taj je naš.

Ona ljubi Blaženu Gospu, a riječi njezine — riječi su ljubavi prave. Ona želi da Gospu svi ljubimo, ona želi da sve katoličke djevojke dovede u Marijinu kongregaciju. Nije ona samo Milosrdnica, ona je apostol ljubavi Gospi i Bogu, a time dobri anđeo naše kongregacije.

Dan prvoga našega primanja u kongregaciju dne 2. veljače — bio je tako divan, da se sretnima osjećali i oni, koji su čin promatrali. Crkva je bila puna naroda i mladeži, a sam obred bio je prekrasan. Nikada to nećemo zaboraviti. Sretne smo bile taj dan — a najsretnija bila je ona. S lica smo joj čitali sreću. Pa kada je cijela proslava prošla — i akademija, za koju je uložila toliko truda, i onda je govorila o sreći i veselju onog dana, kada su prve kandidatice primljene u kongregaciju.

Taka je ona — uzor redovnica i mi je sve štujemo i ljubimo! — Isuse naš! Tvoja milost i ljubav velika je! — Ti si rekao: »O kako mi je mila duša, koja je umrla samoj sebi, te u svojim nevoljama misli samo na svetu radost, kako bi se bez pridržaja žrtvovala, da mene razveseli«. Uzbudi takovih duša širom milog nam doma mnogo i mnogo! — *Kongreganistica.*

Vijesti.

Osijek. Marijina kongregacija gospođa. Radimo prema svojim čednim silama, jer nam je četa premalena, da bismo što veće izvele. Ima nas tek 18 pravih članica i 5 kandidatica. U vanjskom radu priključile smo se kongregaciji gospođica, pak smo s njima zajedno priredile svečanost božićnog drvca za najbjedniju školsku djecu. Desetero školske djece nagradile smo toplim haljinama, čarapama i cipelama, a dvadesetero kolačićima i slatkišima. S djecom smo se zajedno od srca veselile. Redoviti nam je posao da širimo katoličke novine i časopise, prodajemo katoličke kalendare i pomažemo katoličkim misijama. Većina je članica u euharističnoj sekciji, pa nekoje svaki dan, a nekoje nekoliko puta u tjednu primaju sv. Pričest. — Josipa Stipić, tajnica.

Osijek. Kongregacija gospojica. Oduševljeni divnim prizorima euharistijskoga kongresa u našemu milome Zagrebu odlučismo razviti što intenzivniji rad u miloj našoj kongregaciji za Presvetu Euharistiju — izvor života našega. Ali nenadano izgubismo opet našeg upravitelja, te smo morale sve do studenoga uz pomoć naše nebeske Kraljice same raditi. U siječnju bude imenovan veleč. O. Ćiril za upravitelja. — Našu gošću gdu Zoru Doljak izabrale smo počasnom članicom naše kongregacije. Ovo imenovanje je maleni dokaz naše zahvalnosti prema gdi Doljak, jer je ona vazda pokazala veliku požrtvovnu ljubav prema našoj kongregaciji, a lijepi njeni srdačni govori bili su uvijek dokazom njene brižljive, upravo majčinske ljubavi prema nama.

Na našu glavnu svetkovinu Kraljice sv. Krunice pristupile smo sve k stolu Gospodnjemu i obnovile smo same uz Marijinu pjesmu posvetu Presvetoj Djevici. I kako smo oćutile moć kongregacije, po kojoj dođosmo u osobito okrilje Marijino! Zanesene ljubavlju prema našoj divnoj Djevici, koja nam je uzvišen ideal i naš izgled, koja nam je odsjev Božje veličine i dobrote i djevičanske čistoće, ćutismo se neizrecivo sretne.

I sekcija za vanjske poslove izvršila je prigodom glavne naše svetkovine svoju dužnost, te je vanjskim članicama poslala posvetne molitve, koje su one potpisale i većinom poslale. Upozorujn se još one članice, koje posvetnu molitvu nijesu primile, neka se jave kongregaciji, jer sekcija ne zna od nekih adresu.

Na blagdan Bezgrješnog Začeća priredila je naša kongregacija svečano posijelo, da njime proslavi svoju Kraljicu i da primjerom svojim i druge oduševi. Raspored je bio ovaj: 1. Hoćemo Boga, otpjevale su članice Cecilijine sekcije. 2. Proslov je govorila prefekta. 3. Neoskvrnjenoj, deklamirala je lijepo naglasujući Zora Holterer. 4. Put k svijetlu, referirala je M. Černuta gost kongregacije. Pjesnički, posebnom milinom prikazala je tminu i beznadnost onih, koje lutaju daleko od Boga u bezvjerju, strastima, a opet divnom plastičnošću opisala puteve onih, koji stoje na visini krjeposti, idealizma, te prikazala svima jedno svijetlo, koje još uvijek svijetli i osvjetljuje svakoga, tko je dobre volje, to je svijetlo betlehemske štalice. 5. Humel-Florschütz: Zdravo Marijo, pjevala je Cecilijina sekcija. 6. »Moda pred nebeskim vratima«, vrlo savremen igrokaz, odigrale su članice, osobitim razumijevanjem. Zbor anđela, kao i malih djevojčica u narodnom odijelu povećali su dobar utisak. 7. Posijelo je završeno zborničkom himnom »Marijina smo djeca mi!« Slijedećeg dana je ponovljen program. Članice su se molitvom uticale svojoj Majci za uspjeh posijela, pa se i zahvalile na lijepom uspjehu. Odziv posjetioca bio je tolik, da su se mnogi morali vratiti kući.

Dne 23. prosinca imala je kongregacija opet svoje slavlje — slavlje betlehemskog Djetešca i njegove ljubavi prama malima, zapuštenima, siromašnima. *Kongregacija gospođa* dogovorila se s našom kongregacijom, da zajedno proslavimo tu svečanost. Na velikim stolovima u sredini dvorane stajalo je okićeno božićno drvce, a naokolo poredani darovi. Nadarene su 22 djevojčice i 3 dječaka. Bile su tu 22 haljinice, nešto košuljica, pregačica, cipela, čarapa, rukavica, pletenih kaputića, kapa i drugo, a za svako dijete lijepa košarica puna kolačića. Najprije svi pozdravismo molitvom Novorođenoga Isusa, a zatim zapjevaše božićne pjesme. Tada zaređaše mališi da pokažu, što oni znadu, svako po koju pjesmicu, a onda im gospođe i gospođice porazdijeliše darove. Jedna članica oslovi zatim djecu, da ne zaborave, da se mole za svoje dobročinitelje Nebeskom Djetetu, koje uči ljude, da se smiluju siromasima. S pjesmom »Svim na zemlji mir veselje!« raziđosmo se u radosti.

Čim smo dobile upravitelja bilo je odmah biranje odbora tajnim glasovanjem, i ponajviše ostadoše stare službenice i nadalje u svojoj službi.

Sada življe nastojimo razviti naš rad oko presvete Euharistije, osobito kad pomišljamo, da ćemo ako Bog da, u našemu Osijeku prigodom ovogodišnjeg Euh. kongresa javno ispovjedati Isusa Krista — Boga našega u presvetoj Euharistiji.

M. Bory, prefekta.

Sali kraj Zadra. Na 11. veljače 1923. ustanovila se u nas sa 10 mladića Marijina kongregacija pod imenom Bezgrješnog začeća Bl. Dj. Marije. Odmah počeše protivnici rovariti proti nje, ne birajući sredstva. Dapače su i neki ugledniji ljudi govorili: »Ne treba takvih udruženja na selu za težake«. Ipak je M. K. rasla ne samo brojem, nego i vrijednošću. Danas, nakon godine dana, ima nas 20 članova, 10 gostova, 10 aspiranata i 7 kandidata. Imademo 4 sekcije: euharistijsku, pjevačku, prosvjetnu i zabavnu.

Euharistijska je donijela najviše koristi našemu selu. Ona je pobudila naše članove, da manje psuju, ne pohađaju toliko krčmu, ne igraju odviše na karte i noću se ne klatare, a sasma ih odlučila od pijančevanja, priučila da redovitije i bogoljubnije pohađaju sv. Misu i blagoslov, nego li što je bio običaj. Ona je uvela, da mladići mole iz molitvenika preko službe Božje, što prije nije bilo. Imala je prošle godine 420 pričesti. Uz mladiće pričešćivali se i neki roditelji i braća, pa ako se i ovo ubroji to je svih pričesti bilo prošle godine 547, što prijašnjih godina nije bio običaj. Roditelji Marijinih sinova mnogo su harni naprama M. K. jer im uzgaja djecu, da budu pravi katolici i pošteni mladići.

Pjevačka sekcija je uvela skladno pjevanje u crkvi preko sv. Mise i ostale pobožnosti.

Prosvjetna sekcija je učinila, da članovi više čitaju knjigu i pišu, što nije bilo običajno. Imala je ove godine 26 općih sjednica, imala je 48 predavanja i 36 deklamacija. Ima i knjižnicu, sa 360 knjiga. Pročitalo se 825 knjiga. Odborske sjednice imade svaki tjedan i to četvrtkom.

Sekcija za zabavu, dala je 3 predstave: »Josip spoznan«, »Pobjeda očinske ljubavi« i »Sv. Ermenegildo«. Ova je sekcija također vrijedna i izvrsno znade predstavljati. Na 15. siječnja ove godine dobili smo tamburaški zbor sa 13 instrumenata. Zapada nas 3400 dinara.

To je rad i uspjeh prve godišnjice M. K. Nadamo se u buduće još boljemu. M. K. ima prijatelja, ali ima i neprijatelja, koji je gledaju uništiti na svaki način. Mi ćemo, uzdignuvš barjak »Marijin« i Srca Isusova, ići dalje ne obazirući se na laži i klevete. — Sa pozdravom: Bog živi! *Kongreganist.*

Varaždin. Marijina kongregacija gospoja i gospojica osnovana je 4. XI. 1910. pod naslovom »Očišćenja Bl. Dj. M.« sa zaštitnicom sv. Monikom, a sastaje se u crkvi Časnih Uršulinka. Do sada su u Albumu unešene 82 članice, a prisutnih je 37 i 2 aspirantice. Sastanci se drže svaki drugi i zadnji ponedjeljak u mjesecu. Promiče se česta sv. Pričest i sveudiljno klanjanje Presv. Sakramentu.

KNJIŠTVO.

Marulićevih Pedeset priča. Prigodom stogodišnjice hrv. pisca Marka Marulića izdala je narodna Prosvjeta njegovih »Pedeset priča«, što su u lat. jeziku i nekim prijevodima doživjele više izdanja, a tek sada evo prvo hrvatsko izdanje iza nekoliko stotina godina.

Priče je preveo naš pjesnik Milan Pavelić, koji je napisao i kratak uvod o životu i radu našega Marulića. Knjiga ima u 16-ini preko 120 stranica. Divna je to pouka i zabava za plemenit i Bogu mili život, može služiti i kao građa za razmišljanja, jer je puna dubokih misli i pogleda u dušu i u svijet.

Narudžbe prima Narodna Prosvjeta, Zagreb I. pošt.-pret. 109.

O Lurdu je izašla nakladom Narodne Prosvjete u Zagrebu mala knjižica, u kojoj se pripovijeda vrlo zanimivo obraćenje jedne engleskinje. Stoji 2 dinara. —

Litanije u čast bl. Terezije od Djeteta Isusa sa ukusnom slikom, kratkom bilješkom o životu i sa molitvom za svećenički pomladak izdala je M. kongr. gospoja u Zagrebu i mogu se dobiti uz 1 din. po komadu također preko Uprave Glas.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Babina greda KK Molenjem više devetnica odlanulo mi u teškoj nevolji. — *Beli* MV Zahvaljuje Bož. Srcu na iskazanoj ljubavi i šalje 10 lira za raširenje Glasnika. — *Beničanci* JV U teškoj bolesti uslišalo joj Bož. Srce molitvu; zahvalna šalje 30 d. za Glasnik. — *Beretinec* DP Zemaljski liječnik me već napustio, a nebeski mi pokazao put ozdravljenju; zahvalna šaljem 10 d. dara. — *Blato* Kongreganistica sam pa se utekoh Bož. Srcu za jednu osobu u teškoj duševnoj borbi i ono ju utješilo. —*Centerville* JAK Darivam 1 dolar Glasniku, jer sam primila mnoge milosti po zagovoru sv. Josipa i Ante od Bož. Srca, pa im se i dalje preporučam. — *Čakovac* JB Sv. Obitelji i sv. Antunu za mnoge milosti usrdno se zahvaljuje i na dalje preporuča. — *Dekanovci* F A Prošle i ove godine postigao mnogo blagoslovom Presv. Srca. — *Dobrlin* MK Iz zahvalna srca šaljem 25 d. za Glasnik. — *Gračani* JP Još prije 6 godina povratilo Presv. Srce zdravlje djetetu, koje se već sa smrću borilo, a majka se postojano za nj molila. — *Grgurovec* JO Kćerka dobila bolju službu i ostala čedna, kako je majka za nju molila. — *Gunja* MD Daruje za Glasnik 50 d. u zahvalu Presv. Srcu, koje ga čuvalo u ratu i kod kuće. — *Ivankovo* GjMG Hvala Bož. Srcu za primljene milosti i eto na dar 25 d. — *Kastav* Ob. B U bolesti i drugim teškoćama uslišalo nas Presv. Srce po zagovoru sv. Josipa. — *Ključ* KH Tebi Presv. Srce prikazujem svoj djevičanski život i toliko Ti hvala za povraćeno zdravlje, koliko će mi još u životu srce zakucati. — *Levinovac* IBP U pogibeljnoj bolesti djeteta zavjetovali dar pa ga sad eto šaljemo 10 d. — *Lič* NN Bolest krenula na bolje i zahvalna šalje u čast Srcu Isusovu 20 d. — *Mala Gorica* MM Srce Isusovo odvalilo mi brigu pri gospodarstvu, koja je bila teška kao brijeg na srcu. — *Maradik* MA Za mnoge uslišane prošnje kliče: čast i slava Srcu Isusovu! — *Marija Bistrica* SB Zagovorom Majke Božje i drugih svetaca sretno prošla opasna operacija. — BV Devetnicom sv. Franji Ksaveru opet dobila zdravlje. — *Moslavina* AA Dobio namještenje. KG Milošću Srca Isusova svladala zapreke i udala se. — *Mrkopalj* IK Često isprosio pomoć od Presv. Srca devetnicom i sv. pričešću. — *Novigrad Podr.* AS Daruje 50 d. zahvaljujući i preporučajući se Bož. Srcu. — *Novi Marof* I. I. U bolesti obećao zahvalnicu i dar, što eto ozdravivši šaljem. — *Ogulin* BS Presv. Srce sačuvalo mi brata od ružne spletke neprijatelja; zahvalna šaljem 25 d. — *Pregrada* AH Velikom devetnicom isprosila roditeljima izmirenje prije smrti. — *Račinovci* EŠ Ozdravilo dijete, za koje se bojala da ne će moći hodati. — *Rečica Kr.* JM Zagovorom sv. Ivana očuvao mu Isus blago od teške bolesti, pa zahvalan šalje 100 d. za otkup crnaca. — *Retkovci* KI Pomoglo joj S. I. u teškoj bolesti iza poroda. — *Siverić* RN Srce Isusovo uslišalo sestrinu prošnju. — *Split* EŠ Uslišalo i štitilo Bož. Srce. — *Skoplje* VM Hvala Presv. Srcu, koje me izbavilo iz velike nevolje. — *Sv. Ivan Z.* Ob. Cv. Dobri Bog nam pomogao gdje nitko na zemlji nije pomogao. — *Sunja* MD Presv. Trojstvu hvala za pomoć i utjehu u premnogim kušnjama. — *Topličica gor.* BČ Pridigla se iz teške bolesti. — *Varaždin* FT Postojanom molitvom isprosila udovica pomoć sebi djeci. — *Veleševac* FČ Na petu godišnjicu opet zahvaljuje Bož. Srcu što ga sačuvalo od smrti u crnim kozicama i kasnije mnogo puta pomoglo. *Vinkovci* ML Ozdravio brat na pouzdanu molitvu sestrinu. — MK Zagovorom Bl. Djevice minula pogibeljna bolest. — *Virovitica* JG Daruje 40 d. jer joj pomoglo Presv. Srce zagovorom Majke Božje i sv. Ante. — *Vratišinec* HK Hvala S. I. za jednu veliku milost. — *Vrbovsko* IH Na pouzdanu molitvu roditelja ozdravilo dvoje diece. — *Vrgorac* GM Bož. Srce izmirilo braću. — Vukovar MH Slava Pr. Srcu, koje mi je mnogo puta pomoglo. — *Zagreb* KM Srce Isusovo joj pomoglo kod operacije pa daruje 100 d. za Svetište. — DB Presv. Srce spasilo me iz očaja i mnogo pomoglo. — FA Primila razne milosti. — AP Hvala Bož. Srcu za sretan porod. — MJ Otac molio za dvogodišnjeg jedinca i on ozdravio. — DJ Obitelj zapala u veliku bijedu iz koje ju izbavila molitva Presv. Srcu. — AK Ostavljena od svake zemaljske pomoći našla ju u Isusu po njegovoj presvetoj Majci. — ES Zahvalan za primljene milosti darujem 25 d. za Glasnik. — JK Postignuo namještenje u teškim prilikama. — JP Hvala Bož. Srcu i sv. Obitelji za pomoć pri ispitu i u traženju službe. — *Zagrađe* MŠ Šalje dar jer joj je S. I. pomoglo u bolima. — *Zlatar* JŠ Molitva S. I. daje mu strpljivost i olakšicu u bolesti. Lj. K. Pomoglo joj proti srčanim napadajima. SK Zahvaljuje za pomoć u obitelji i pri gospodarstvu. — *Županja* KD U mnogim teškim časovima uslišalo mi Presv. Srce poniznu molitvu, pa mu se i dalje preporučam.

Urednik: J. Vrbanek D. I. Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.

Mjesečna nakana u travnju:

VLADAOCI I VLADE.

Posebne nakane za svaki dan:

1 U. Hugon. Vježba jutarnje molitve. Više preporučenih obitelji.
2 S. Franjo Paul. Česta dobra nakana. Čitatelji glasnika i njihove potrebe.
3 Č. Rikard. Da iskorijenimo svoju glavnu pogrešku. Obraćenje krivovjer.
4 P. Izidor. Zadovoljština Srcu Isusovu za psovke. Dva kat. poduzeća.
5 S. Vinko Fer. Da se ganu grješnici na pokoru u misijama. Dominikanci.

6 N. *Gluha.* Celestin. Privrženost rimokatoličkoj Crkvi. Katolici u Franc.
7 P. Albert. Brojne i skrušene korizmene ispovjedi. Misijonari u Americi.
8 U. Dionizije. Napredak u poznavanju vjere. Korizmena ispovijed vojnikâ.
9 S. Marija Misir. Da spoznamo grdobu grijeha. Zalutale djevojke.
10 Č. Mehtilda. Krepost umjerenosti u svemu. Obdržavanje posta.
11 P. 7 Žalosti B. Dj. M. Iskrena sućut sa žalosnom M. Božjom. Jav. mir.
12 S. Julije. Obraćenje grješnika. Pokret proti zlom štivu i nošnji.

13 N. *Cvijetnica.* Hermenegildo. Da se u dobru ne ponesemo. Poslanik sv. O.
14 P. Tiburcije. Valjana korizmena ispovijed školske mladeži. Dobra štampa.
15 U. Lidvina. Podnašanje bolesti u duhu vjere, da se Bog proslavi.
16 S. Kalist. Dar molitve i razmatranja. Pomoć udovicama i sirotama.
17 Č. Vel. Četvrtak. Svećenički pomladak u hrv. narodu. Euh. kongresi.
18 P. Vel. Petak. Sućut sa trpećim Spasiteljem. Sretna smrt svima.
19 S. Vel. Subota. Porast vjere, ufanja i ljubavi u dušama. Povjerenici Gl.

20 N. *USKRS.* Pobjeda sv. Crkve nad bezvjerjem. Apostolat Srca Isusova.
21 P. *Uskrsni p.* Radost u službi Božjoj. Procvat hrv. Mar. kongr.
22 U. Soter i Kajo. Lijepo vrijeme za sjetvu i proljetne poslove.
23 S. Juraj. Krepost jakosti u borbi za vjersko osvjedočenje. Žandari.
24 Č. Fidelis. Vrhunaravna razboritost svima, napose poglavarima.
25 P. Marko. Da cijenimo i čitamo sv. Pismo. Katolički pisci.
26 S. Klet i Marc. Sutrašnji prvopričesnici, da ostanu vjerni Isusu.

27 N. *Bijela.* Petar K. Mjes. zašt. Raširenje česte i svagdanje sv. pričesti.
28 P. Pavao od Križa. Duševne potrebe Hrvata u Americi i njihove organiz.
29 U. Petar. Da se proslavi tisućgodišnjica hrv. kraljevstva u kat. duhu.
30 S. Katarina S. Smisao za zahvalnost u narodu. Naši pokojni čitatelji.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga Petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne pričesti i mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u svibnju: *Marijine kongregacije.*